

Mál nr. 255/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar ökutækis H.

Sönnun tjónsatviks vegna ætlaðs líkamstjóns 7.5.2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 17.8.2016 ásamt fylgiskjölum 1-12.
2. Bréf V dags. 31.8.2016 ásamt fylgiskjölum 1-2.
3. Bréf lögmanns M, dags. 15.9.2016.

Málsatvik.

M segist hafa verið á leið til vinnu 7.5.2013 með strætisvagni og þegar hún var að setjast hafi strætisvagninum verið snögghemlað og hún dottið á gólfíð og rekið höfuðið í. M leitaði læknis sama dag og slysið var tilkynnt V með tjónstilkynningu dags. 22.4.2014. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu strætisvagnsins. Af hálfu M er vísað til 1. og 2. mgr. 31. gr. svo og 94. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og telur að V hafi ekki gætt að viðkomandi lagaákvæðum þannig að félagið hafi tilkynnt M án ástæðulauss dráttar að félagið hygðist takmarka ábyrgð sína. Það hafi liðið 14 mánuðir þar til tjóni hafi verið hafnað og geti V því ekki borið slíka höfnun fyrir sig því hún hafi ekki uppfyllt skilyrði umræddra lagagreina. V hafnar bótaskyldu og segir að öllum strætisvagnabílstjórar séu skyldir til að tilkynna um slys sem verða um borð í vögnum, en ekkert slys hafi verið tilkynnt á þeirri leið sem M fór í umrætt sinn. Af hálfu V er tekið fram að áður en vottorð barst félaginu þ.e. 9.6.2015 hafi félagið engar forsendur haft til að meta hvort aðrar orsakir hafi legið að baki þeim líkamlegu einkennum sem M kvartaði yfir hjá lækni 7.5.2013 og hafi V því ekki verið kunnugt um atvik sem gætu leyst félagið undan ábyrgð fyrr en á þeim tíma. V telur að M hafi orðið fyrir líkamstjóni en telur ósannað að líkamstjón M hafi orsakast með þeim hætti sem M heldur fram.

Álit.

Rétt er að geta þess að tilvísun lögmanns M til 31., eftir atvikum 94. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 á ekki við í máli þessu. Samkvæmt orðanna hljóðan eiga þær aðeins við þegar vátryggingafélag ætlar að bera fyrir sig að það sé laust úr ábyrgð skv. ákvæðum IV., eftir atvikum XIII. kafla þeirra laga. Höfnun V byggir ekki á ákvæðum laga um vátryggingarsamninga heldur á því að atvik séu ekki nægilega sönnuð. Þess vegna verður ekki litið til umræddra ákvæða laga um vátryggingarsamninga.

Tilkynning um líkamstjón M barst V tæpu ári eftir að M segir að það hafi átt sér stað. Ekki liggja fyrir fullnægjandi upplýsingar um í hvaða strætisvagni M var eða að atvik hafi verið með þeim hætti að M hafi orðið fyrir því slysi í strætisvagni svo sem hún heldur fram. Þá sýna þau læknisfræðilegu gögn sem fyrir liggja í málinu ekki orsakatengsl á milli líkamstjóns M og meints slyss 7.3.2013. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækis Hagvagna.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækis hjá H.

Reykjavík 4.10.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.